

Szanowny Pan
dr Jarosław Gowin
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo ozn. DLP.ZLS.1201.38.2018.DL z dnia 12 października 2018 r., uprzejmie informuję, że Krajowa Reprezentacja Doktorantów przedstawia następujące stanowisko do przedłożonego do zaopiniowania projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie nagród ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (projekt z dnia 11 października 2018 r.):

W przepisie § 2 pkt 1 lit. d proponuje się uzupełnienie tego rodzaju osiągnięcia naukowego o wskazanie, iż chodzi o kierowanie zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i międzynarodowych o najwyższej randze/poziomie innowacyjności.

Największe zastrzeżenie Krajowej Reprezentacji Doktorantów budzi pominięcie wśród podmiotów uprawnionych do składania wniosków, o których mowa w § 3 ust. 1, instytucji przedstawicielskich systemu szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 329 ust. 1 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: ustawa). O ile podmioty wskazane w art. 329 ust. 1 pkt 1-4 ustawy i tak mają ułatwiony dostęp do możliwości składania wniosku – mogą bowiem np. pośrednio zabiegać o składanie stosownych wniosków przez rektorów – o tyle w rzeczywistości taki brak w powyższym przepisie opiniowanego rozporządzenia jest najbardziej krzywdzący dla Krajowej Reprezentacji Doktorantów oraz Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej. Są to podmioty działające w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki w sposób niezwykle aktywny, mało tego – w sposób bardziej aktywny niż niejeden rektor uczelni czy dyrektor instytutu naukowego PAN. Pomijanie tych organizacji w wykazie podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku nie wydaje się więc uzasadnione. Studencki i doktorancki punkt widzenia na najwybitniejsze osoby działające w sektorze akademickim może być zupełnie inny niż punkt widzenia podmiotów uprawnionych do składania wniosków w myśl opiniowanego projektu i mógłby

przynieść Ministrowi szerszy ogląd na temat tego, jakim osobom warto przyznać nagrody ministra. Zaakceptowanie powyższej uwagi będzie powodowało konieczność zmiany kilku kolejnych przepisów opiniowanego projektu.

Z całokształtu przepisów opiniowanego projektu rozporządzenia nie wynika, czy wnioski o przyznanie nagród będą rozpatrywane/opiniowane przez jakiś zespół ds. oceny wniosków lub inne gremium merytorycznie przygotowane do oceny jakości nadesłanych kandydatur. Należałoby oczekiwać, że przepisy rozporządzenia nie tylko ustanowią wymóg powołania takiego zespołu i przyznawania nagród na podstawie jego opinii (sporządzonej przez zespół listy rankingowej), ale też, że zespół opracuje generalno-abstrakcyjne zasady oceny wniosków i poszczególnych osiągnięć, tak, aby zobiektywizować proces porównywania ze sobą różnych kandydatów.

Tymczasem przewidziana obecnie procedura przyznawania tych nagród – nieprzewidująca uczestnictwa w pracach zespołu jakichkolwiek niezależnych ekspertów choćby opiniujących wnioski i rekomendujących laureatów, niewymagająca doprecyzowania przez takich ekspertów nieostrych kryteriów oceny wniosków, wyłączająca, z mocy art. 362 ustawy, stosowanie przepisów KPA oraz *de facto* przenosząca pełną decyzyjność na członków korpusu służby cywilnej, na których opinii oprze się następnie minister, ustanawia bardzo daleko posuniętą dyskrejonalność – zbyt daleko, nawet jak na tego typu nagrodę. Krajowa Reprezentacja Doktorantów zwraca uwagę, że może to uderzać w prestiż tych nagród, środowiskową legitymizację procesu ich przyznawania oraz zaufanie społeczności akademickiej do jakości i skrupulatności oceny poszczególnych wniosków.

W pozostałym zakresie Krajowa Reprezentacja Doktorantów pozytywnie opiniuje projekt rozporządzenia.

Z wyrazami szacunku

Przewodnicząca
KRAJOWEJ REPREZENTACJI DOKTORANTÓW
mgr inż. Ewelina Pabjańczyk-Wlazło

